

Postřehy z diskuse o budoucnosti Soudce

Mgr. Miroslav Jurman,
člen Republikové rady SU ČR,
soudce Krajského soudu v Českých Budějovicích

Vážený přítelé,

jelikož se listopadové číslo našeho stavovského časopisu věnuje převážně průběhu a závěrům letošního výročního shromáždění Soudcovské unie, budu se jej držet i já. Jako takový malý předkrm před hutnými soustavy debat nad našimi platy a způsoby komunikace dovnitř i navenek si dovoluji s vámi sdílet své postřehy z té části diskuse jedné z pracovních skupin, která se do závěrů shromáždění promítla jen minimálně. Protože nás paní šéfredaktorka informovala o tom, že počínaje lednem příštího roku bude časopis Soudce distribuován prostřednictvím webového ASPI, k němuž budou mít automaticky přístup všichni soudci namísto dosavadního ASPI vázaného na pracovní počítač, byla diskuse o budoucnosti časopisu odložena a téma ponecháno ke sledování nově zvolené Republikové radě. Ta by měla po nějaké době vyhodnotit, zda a jak se vyvinula čtenost časopisu. Toť onen stručný závěr. Diskuse tomu předcházející však přinesla mnoho různých názorů, o nichž by podle mě bylo dobré v rámci co nejširšího okruhu členů přemýšlet.

Asi všichni tušíte, že diskuse se vedla o tom, zda by nebylo dobré vrátit se k tištěné podobě časopisu. Ta však byla částečně tlumena faktem, že náklady, které by pro Soudcovskou unii byly

s vydáváním tištěné podoby spojené, by představovaly velmi významný zásah do rozpočtu (v předcovidových cenách velmi zhruba milion ročně), což tuto možnost fakticky téměř vylučuje. To ovšem neznamená, že mezi námi nejsou tací, kteří by si rádi i sami zaplatili vytištění zvláštních výtisků. Často v diskusi zaznělo, že současný přístup opravdu velmi mnoho čtenářů odradil a de facto kombinuje nevýhody tištěného časopisu – zejména omezenou aktuálnost – i elektronické podoby – a nutnost koukat na obrazovku, což činíme po většinu pracovního času. Obdobné závěry potvrdila i anketa mezi těmi několika málo aktuálními čtenáři, tudíž je nutné konstatovat, že změna formy časopisu opravdu nebyla dobře využitou příležitostí, jakou jsem měl na mysli ve slovu soudce v září 2021. V tomto směru je třeba v souladu se závěry shromáždění vyčkat na to, zda se soudcovský stav adaptuje na přístup přes ASPI a čtenost se posune k nějakým rozumným číslům.

Uvažovaný posun k vydávání bez stávajícího nakladatelství by vyvolal i další problém, totiž ztrátu velmi kvalifikovaného zázemí představovaného především současnou paní šéfredaktorkou. Ačkoli se někteří snažíme příspěvkům do časopisu nějaký svůj volný čas věnovat, bylo by velmi nepravděpodobné, že by se nám podařilo jej každý měsíc naplnit relevantním obsahem vlastními silami. V souvislosti s tímto faktem ale zazněly i poměrně radikální otázky, totiž zda vůbec časopis potřebujeme a co od něj očekáváme. Nestačí nám nějaké na sítích více či méně odborné fórum, jehož základem bude rychlé a tematicky široké aktuální informování členů i (nejen) odborné veřejnosti? Proti tomu zazněly argumenty, podle nichž není rozumné ničit mnohaletou tradici, poukazující též na prestiž plynoucí z vydávání vlastního časopisu, které navíc aktuálně nepředstavuje jakoukoli zátěž rozpočtu unie. Osobně musím říci, že v tomto směru nemám vyhraněný

názor. Na jednu stranu je možná staromilské lpět na pravidelném vydávání periodika, jehož obsah ne vždy osloví alespoň většinu cílových čtenářů, na druhou stranu ale zrychlená komunikace na sítích všeho druhu nekonvenuje uměřené povaze našeho povolání. Klíčové ovšem podle mě je, co nejvíce se sjednotit na tom, co od časopisu (nebo nějaké jeho náhrady) očekáváme.

Proto bych rád poprosil vás všechny, kteří jste dočetli až sem, abyste se nad těmito otázkami zamysleli a jakoukoli formou své názory sdělili nejlépe členům redakční rady časopisu, členům Republikové rady nebo kanceláři.

Děkuji za spolupráci a přeji vám všem klidný a radostný advent!

Mgr. Miroslav Jurman

